bezoek van drie eerwaarde Zusters uit Steyl, religieuzen van de Congregatie van het Goddelijk Woord. De eerwaarde Zusters waren voornemens een nieuw klooster te bouwen en nu hadt men haar aanbevolen ons klooster te gaan bezichtigen. Met toestemming van Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur onzen Aartsbisschop werdt het ons toegestaan de eerwaarde Zusters te ontvangen. Zij kwamen bij ons aan 8 October 's namiddags 4 uur ongeveer en vertrokken de 10, ongeveer ook op dienzelfden tijd, zeer voldaan over de hartelijke ontvangst. De 30 van dezelfde maand kwam Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid onzen Aartsbisschop ons bezoeken, dit jaar voor den laatsten keer. De 23ste November ontvingen wij de tijding dat onze Hoog Eerwaarde Heer Biechtvader, Mgr. P. A. C. M. Schaepman was vervangen door den Zeer Eerwaarden Heer Professor W. Kruif, en onzen Hoog Eerwaarden Heer Extraordinarius Professor C. A. van Hinsbergh werdt vervangen door den Zeer Eerwaarden Heer Pastoor Ter Horst. Zes jaren hadden wij het groote voorrecht Mgr. P. A. C. M. Schaepman als Biechtvader te hebben en veel, onmeetelijk veel zijn wij aan Z. H. Ew. verplicht, wien het nooit te veel was en aan wien nooit de tijd ontbrak om ons allen ten diensten te staan. Ook op stoffelijk gebied zijn wij veel aan Z. H. Ew. verplicht, zooveel medaljes ontvingen wij, boeken voor de bibliotheek en allen het boekje „De overgave aan God" ens. Maar niet geheel oneenig zouden Z. H. Ew. worden; evenwel spoedig volgde de benoeming van exceptioneele Biechtvader.

1913.

Het nieuwe jaar werdt beginnen met de nachtelijke Uitstelling en de Hoogmis werdt opgedragen door onzen Hoog Eerwaarden Heer Biechtvader Professor W. Kruif. De 11e Februari ontving wij het eerste bezoek van Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur onzen Aartsbisschop. In het begin van deze maand zijn verbrokken onze oude buurman van Soest en zijne dochter Magi van Soest. 57 jaren hadt onze goede buurman hier gewoond, maar daar zijn zoon was gebouwd verre van hier, kon hij hier niet meer blijven wonen. Ware hij hier gekomen en hier gebleven dan zouden er voorzeker nooit sprake van zijn geweest dat zij weg zouden gaan. Dientengevolge werdt het aangrenzende huis met vruchtbomen ens. verhuurd aan J. van Wijnbergen die het met zijn gezin, vrouw en vijf kinderen kwam bewonen op 1 Mei. Wel eigenaardig is het dat de Vader

zijn twintig jaar geleden zusdienaar was van het klooster terwijl zu zijn twee oudste zoontjes blijde waren als zodanig aan het altaar te mogen dienen. Mej. Hanina Verbugge, eertijds dienstbode van Monseigneur Verheul z. g. Pastoor van Pijnenburg vermaakte aan het klooster de som van f 400. Evenals in de laatste jaren kwam ook dit jaar de Hoog Eerwaarde Heer Vicaris, Monseigneur P. H. J. Th. Brouwer de plechtigheden verrichten op Witte Donderdag en de Zeer Eerwaarde Hooggeleerde Heer Professor W. Kruif op de andere dagen. Op Witte Donderdag kwam Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur onzen Aartsbisschop het kloostervieren met een bezoek en herhaalde dit bezoek acht dagen later maar nu in gezelschap met den Hoog Eerwaarden Vader Abt en de Zeer Eerwaarde Pater Dom Schutte van de Abdij van Oosterhout. Voor deze gelegenheid was de ingang van het klooster alsmede de ontvangstkamer op een bijzondere wijze en heerlijk versierd. Het luiden der klok kondigde het hooge bezoek aan waarop wij ons in den gang in twee rijen schaarden ter begroeting van de hooge bezoekers. Voorafgegaan door kruis en acolythen trok de processie eerst naar de kapel en vervolgens naar de ontvangstkamer waar wij gezellig en kaarsjes met ZZHHEw. mochten onderhouden. Ruim een uur duurde het bezoek. De 15e Mei vierde onze lieve M. Beatrix haar zilveren Professiefeest. De vader van de zilveren bruid was uit Duitschland overgekomen ter vieringvan het feest niettegenstaande zijn hoogen ouderdom; daar Zijn Ed. de Zondag daaraanvolgende 83 jaar zou worden. Ook de Zeer Eerwaarde Heerbroer en twee zusters waren tegenwoordig. Onze Hoog Eerwaarde Heer Biechtvader Professor W. Kruif verrichtte de plechtigheid waarbij Zijn Ew. een mooie feestpredikatie hielt. In den nacht van 29 op 30 Mei werdt onze lieve Eerwaarde Moeder ernstig ongesteld, eenige dagen later constateerde de dokter dat galsteenen die vreeselijke pijnen veroorzaakten, ook Dokter Broekelman die geraadpleegd werdt sprak het zelfde gevoelen uit, etc. was de galblaas ontstoken, volslagen rust was het voorschrift en ofschoon het voor HEw. en voor ons allen een groote beproeving was, het voorschrift werdt stipt opgevolgd en op den 28ste September, kon HEw. wederom voor de eerste keer 's Zondags in de recreatie komen, het was een groote blijdschap voor HEw. en voor ons niet minder. De 22e Augustus heeft Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur onzen Aartsbisschop HEw. in de nacht bezocht en dit bezoek hernieuwd den 17de September, Z. D. Hgw. kwam teevens op den ontvangstkamer. Bij gelegenheid van het laatste bezoek, heeft Z. D. Hgw. ons het genoegen gedaan het boek te laten berichtigen hetwelk de eerwaarde Zusters Benedictinessen te Oosterhout aan Z. D. Hgw. tengeschenke hebben

hebben gegeven, de Canon van de Mis op perkamement geschreven, de band van leder, beschilderd, en met zilver bewerkt. De 21e Mei kwam er eene buitenmuster Nelly van den Heut van Utrecht 26 jaar. De 15e Augustus kwamen twee nieuwgewijde Priesters de eerste H. Mis lezen in onze kapel. Wij ontvingen dit jaar een reliek van den H. Joannes den Doper door toedoen van Mevrouw Schlencker, van het H. Huis hetwelk onze l. muster Juliana heeft medegebracht, en de Hoog Eerwaarde Heer President Mgr. B. A. C. M. Schoepman schonk ons er twee de een linnen van lijfgoed van den H. Alphonsus en de andere van vier verschillende Heiligen. Mynheer Eenner uit Utrecht, Oom van onze l. muster Augustina had gevraagd of wij gedurende een geheel jaar iederen dag zouden bidden ter eere van het Alleheiligste Sacrament voor de genezing van zijne zieke dochter met de toezegging f 100 te willen geven voor een geschenk voor de kapel wanneer de goede God het gebed zoude verhoren. Het behaagde de goede God het vertrouwen van den goeden vader te belonen en uit dankbaarheid liet Z.Ed. de monstrans opnieuw vergulden en daar de f 100 niet daarmede voltallig was gaf Z.Ed. ook nog een stel ampullen met blaadje. De 23e October was de gelukkige dag voor onze lieve muster Juliana aangebroken waarop zij de Geloften zoude afleggen. Haar oudgeboren biechtvader, de Zeer Eerwaarde Heer Lagerwey, Pastoor te Rotterdam was er bij tegenwoordig en hare familie. Onze lieve muster Catharina viel hetzelfde geluk te beurt op den 30e van dezelfde maand. Haar Heerbroer, de zeergeleerde Heer D. de Jong, Rector te Annerstroot, haar vader en verdere familie die de groote reis van Annerland met blijdschap hadden ondernomen om getuige te kunnen zijn van deze altijd heuffende plechtigheid ook twee broeders die zich voorbereiden tot den H. Priesterstand in het Seminarie te Culemborg. De Hoog Eerwaarde Hooggeleerde Heer Mgr. B. A. C. M. Schoepman verrichtte deze twee plechtigheden die werden opgeluisterd door een heerlijke predikatie betrekking hebbende op het feest. De retraite werdt dit jaar gehouden door den zeer Eerwaarden Pater H. Geerligs S.J. van Groningen; zij begon den 29e Augustus en eindigde 8 September.

Op den 14en November mocht wij het bezoek ontvangen van zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur onzen Aartsbisschop. Monseigneur herhaalde zijn hoog bezoek op den eersten zondag in den Advent; kwam evenwel niet op den ontvangsdag voordat slechts enkele musters het voorrecht hadden den zegen te ontvangen. De ziekte van onze bemijnde Eerwaarde Moeder was de oorzaak dat zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid met Z.Ew. op den zieken kamer heeft gesproken. Ter gelegenheid van de intrede bij de Eerwaarde Zusters Paulinen gaf Mej. Elly Schlencker aan het klooster de gift van f 30, die besteed zijn om de Luna in den Monstrans te laten veranderen, hetgeen noodzakelijk moest geschieden. Op Woensdag 19 November kwam er bericht van zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid dat de verkiezing die op de 2e Juli wegens ziekte van onze bemijnde Eerwaarde Moeder alstoen niet kon plaats hebben, zoude geschieden op Zaterdag 22 November. Den volgenden dag begon het Veertigurengebed en nadat wij in den nacht van 20 op 21 November Uitstelling hadden om het getal 40 uren te bereiken, had de verkiezing plaats op den aangewezen dag. Monseigneur D. H. J. Th. Brouwer, Vicaris-Generaal was aangesteld om de verkiezing vóór te zitten, Pater nu toe waren onze musters daarby tegenwoordig als scrutatrices zooals in de Constitutien is voorgeschreven, maar hierin heeft de H. Stoel verandering gebracht en verordend dat als scrutatoren zullen opteden twee Priesters. Deze waren de Zeer Eerwaarde Heeren H. Sinnige en Mekx, Priesters van het Seminarie, voor dit jaar aangesteld om op de werkdagen en op de zon- en feestdagen het H. Misoffer op te dragen in onze kapel. De uitslag der verkiezing was dat onze bemijnde Zeer Eerwaarde Moeder werdt herkozen, wat tot groote blijdschap strekte van allen. Bij de ambtenaardeeling die plaats had op 3 December daaraanvolgende werdt ~~[illegible]~~ e M. Magdalena, Discreten, M. Subpriorin, M. Beatrix, M. Maria Josepha en M. Joanna Baptista, Novicenmeesteres M. Beatrix, Economie M. Theodora, Zusteres M. Josefina.

Evenals gedurende de laatste jaren dat wij het groote voorrecht mogen hebben in den H. Kerstnacht de Nachtmis te mogen vieren te middernacht, zoo ook dit jaar en nu eveneens heeft de zeer Eerwaarde Hooggeleerde Heer Professor W. Kimij, onzen Hoog Eerwaarden Heer Biechtvader sinds verleden jaar de goedheid gehad die plechtigheid te verrichten en hiermede besluit de gewezen kapittel-secretaresse hare beschrijvingen en aanteekeningen in dit boek. Mochten hare beschrijvingen te wenschen overlaten, hare navolgster in dit ambt zal vergoeden aldatgene waaraan zij is tekortgekomen

+

1914.

Het jaar 1914 werd door ons begonnen met de jaarlijksche plechtige hernieuwing der Geloften; onze Eerw. Heer Biechtvader, de zeer Eerw. Hooggeleerde Heer Professor Kruijf droeg de Hoogmis op en wekte ons in een zeer schoone toespraak op, met steeds vernieuwden ijver onze H. Geloften te houden en onze regelen na te leven. — Een der eerste dagen van Januari bracht ons een grappige verrassing: er gewerd ons nl. een brief aan „het hoofd der Benedictijner religieuzen te Driebergen," waarin de „Eerw. Zusters of Geestelijken" door een oud moederfje uit Kinkeveen werden gevraagd, of zij soms een prijsje had gewonnen op het lot, dat zij 20 jaar geleden bij den bouw van onze kapel had genomen bijwijze van bouwsteentje! Dit schrijven gaf ons natuurlijk een vrolijke recreatie; waarschijnlijk was de schrijfster van dien brief op deze gedachte gekomen door het zien van een afbeelding van ons klooster, die eenige dagen te voren in het Zondagsblad van het Centrum had gestaan. Onze lieve Eerw. Moeder liet haar natuurlijk een kleinigheid sturen, waarop weer een briefje tot dankzegging volgde. —

Den 6en Februari genoot ons klooster weder de eer van een bezoek van Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur Henricus van de Wetering, Aartsbisschop. Nadat Zijne Doorl. Hoogwaardigheid eerst gerumen tijd met onze lieve Eerw. Moeder alleen had gesproken, kwamen al de Zusters te samen in de ontvangstkamer, waar een gezellig onderhoud eenigen tijd werd voortgezet. —

Den 3en Maart had de Visitatie plaats. ZDHr Monseigneur de Aartsbisschop had den Hoogeerwaarden Hooggeleerden Heer Mgr. Dr. H. J. Th. Brouwer, Vicaris-Generaal, daarmede belast. Deze kwam 's morgens in alle vroegte en las om half acht de H. Mis. (De Conventmis was reeds vroeger geweest.) Na zijn ontbijt hield onze Hoogeerwaarde Vader een korte, krachtige toespraak om ons op te wekken, deze visitatie opnieuw als eene genade van O. L. Heer aan te zien en onder groote dankbaarheid aan te nemen. Daarna begon het verhoor. Daar dit nog al lang duurde, bleef er geen tijd over voor Lof of Kapittel. Daarom beloofde onze Hoogeerwaarde Vader den volgenden dag terug te zullen komen om ons den uitslag mede te deelen en het Lof te celebreeren. Tegen 5 uur kwam ZHEerw. aan en werd door alle zusters plechtig aan de claustuurdeur ingehaald onder het zingen van den Te Deum laudamus. In de kapel werd deze lofzang onder orgelbegeleiding uitgezongen, waarna een kort Lof plaats had. Hierna deelde ZHEerw. ons de noodig geachte veranderingen mede, die eenige punten omtrent den refter, de spreekkamer, enz. betroffen en in het daartoe bestemde boek staan opgeteekend. Na de toespraak bezichtigde ZHEerw. het klooster, en tot slot bracht onze goede Hoogeerwaarde Vader nog een genoegelijk half uurtje door in de communiteitskamer, waar alle zusters waren verzameld en het gesprek een gezellig, huiselijk karakter had. Tegen acht uur verliet ZHEerw. ons weer; zoo besloot een vroolijke avond de onder Gods zegen gehouden Visitatie; moge zij blijvende vruchten dragen! —

In de eerste helft van Maart werd een begin gemaakt met het restaureeren der kapel, waartoe een bisschoppelijk verlof was aangevraagd. Een groote steiger werd opgeslagen in het Priesterkoor, maar voorloopig kon de H. Mis toch in de kapel worden opgedragen; na de H. Mis droeg de Priester het H. Sacrament over naar de voorkapel, waar de zusters dan den verderen dag het Voorgebed en de aanbidding verrichtten. Maar weldra werd de onordelijkheid in de kapel te groot, door het afbikken der muren en het opslaan van meerdere steigers. Ook klaagden de arbeiders, dat ze zoo weinig konden opschieten, als ze 's morgens eerst na de H. Mis mochten beginnen en op uitstellingsdagen in het geheel niet werken. Daarom vroeg onze lieve Eerw. Moeder aan Zijne Doorl. Hoogw. uit den aartsbisschop verlof, om ter bespoediging van het werk en ter waardiger viering van onzen godsdienst èn de H. Mis èn de uitstellingsdagen in de voorkapel te mogen vieren. De toestemming liet gelukkig niet op zich wachten, en zoo genoten wij het voorrecht, het H. Sacrament voortdurend binnen de clausure te hebben. Den laatsten Maart vierden wij er ons eerste Lof, tot sluiting der H. Josefsmaand, en den eersten Vrijdag van April werd op het kleine Altaar van onze voorkapel voor het eerst de H. Mis opgedragen. Ook den Palmzondag (5 April) bleven wij daar, omdat de groote kapel eigenlijk één

punthoop was. Het was wel wat klein, we moesten ons erg be-
helpen, maar het ging toch wel; er waren twee rijen kwartollen
geplaatst, voor zestien zusters; de overigen behielpen zich op banken.
Een bijzonder gewogen bereidde ons een aardig klein harmonium,
dat ons door de goede Moeder van onze liève Zuster Juliana (Mevrouw
Weeldenburg, uit Rotterdam) werd geschonken; het was vastkrom-
mend bedwld om de verschillende tonen aan te geven voor het recheeren
en zonder orgel zingen van ons Koorgebed, en ons reeds bij de
Professie van onze liève Zuster Juliana beloofd, maar wij hadden het
niet eerder kunnen krijgen, daar het aan de fabriek niet voor-
radig was. Nu bewees het ons evenwel uitstekende diensten voor
de begeleiding van onzen zang. — De verdere dagen der Goede
Week bleven wij ook in de voorkapel; onze reeds genoemde zeer
Eerw. Heer Biechtvader die op Goeden Vrijdag voor de plechtig-
heden kwam, was zoo vriendelijk, ook de Kruisvereering en al
het andere als naar gewoonte te doen gelaats hebben. Maar het
blijde Paaschfeest vierden wij in de groote kapel; Zaterdags kwam
het werkvolk den geheelen dag niet, zoodat wij alles konden schoon
maken en zoo goed mogelijk versieren. Den derden Paaschdag vier-
den wij het Zilveren Professiefeest van onze liève Zuster Lidwina.
de juiste datum was eigenlijk 12 Maart, maar daar dit midden in
de Vasten viel, was het feest tot nu uitgesteld. Onze reeds genoemde
Zeer Eerw. Heer Biechtvader kwam 's morgens vroeg voor de Hoog-
mis en de geloofte-vernieuwing, en hield ons een schoone predikatie
over het leven der H. Lidwina, wier feestdag het juist was. De fa-
milie en bekenden van onze liève Zilveren Bruid, die voor het
feest waren overgekomen, communiceerden onder de Hoogmis in het
Priesterkoor. De verdere dag werd vrolijk en prettig doorgebracht,
het Lof 's namiddags was zelfs bijzonder plechtig, want daar den
volgenden dag het werk in de kapel weer zou worden hervat, moest
na het Lof het H. Sacrament werden overgedragen, en daar maakten
wij een ware processie van: alle zusters gingen ter begeleiding
mee met brandende kaarsen in de hand, onder het zingen van
de Hymne „Sacris solemniis"; onze liève zilveren Bruid droeg
met M. Subprioriin, het lantaarntje naast het H. Sacrament. Een
gezellige avondrecreatie besloot den genoegelijken dag.

Den 22en April werd ons getal met een vermeerderd door de intrede van
Mejuffrouw A. Reijners uit Bussum als koorpostulante. — Den 6en Mei
kwam Z.D.H.H. Monseigneur de Aartsbisschop ons nog eens met een bezoek ver-
eeren. Bij die gelegenheid gaf onze l. Eerw. Moeder aan ZDHH. te kennen,
dat onze kruisweg, die toch slechts zeer eenvoudig was (de Staties waren
slechts van papier) langzamerhand erg in verval begon te geraken. Onze
l. Eerw. Moeder stelde aan ZDHH. voor, of het niet goed zou zijn, gedurende el-
nigen tijd — al zou het zelfs een paar jaar duren — aalmoezen op te sparen,
om daarvan, als de vereischte som bij elkaar zou zijn, een nieuwen kruisweg
aan te schaffen. Monseigneur keurde dit voorstel goed.

Op de Vigilie van Pinksteren konden wij onze groote kapel weer be-
trekken; de arbeiders hadden zich kranig gehouden en goed hun best gedaan
om zoo spoedig mogelijk klaar te komen. Het schilderen had nog niet
kunnen geschieden, daar de kalk eerst door en door droog moet zijn — hier-
mede kan wel 1½ jaar voorbijgaan — maar de muren waren nu tenminste
schoon en vrij van de vuile vochtplekken, waardoor ze den laatsten
tijd zoo ontsierd werden. Het laat zich begrijpen, met welke dankbare
gevoelens wij het plechtige „Gloria in excelsis" jubelden, onder klokgelui en
orgelspel! — Het feest der allerheiligste Drievuldigheid was voor ons
een dubbel feest, daar wij dien dag het zilveren Professiefeest van onze l.
Moeder Bonifacia mochten vieren. Onze reeds genoemde Zeer Eerw. Heer
Biechtvader kwam weer voor de plechtigheid. Van de talrijke ~~gasten~~ allen
familie van onze l. Zilveren Bruid, communiceerden er zeer velen on-
der de Hoogmis, zelfs kinderfjes, waarin wij zeer gesticht waren, want
het was reeds laat geworden, daar sommigen van de familieleden niet
vroeg hier hadden kunnen zijn, en wij met de Hoogmis op hen had-
den gewacht. Daar het den geheelen dag uitstelling was, vierden wij
het feest den daaraanvolgenden Dinsdag nog een beetje ook door een ge-
heelen dag recreatie. Nog lag de herinnering aan dit feest verse in
het geheugen, toen wij alweer een zilveren Bruid in ons midden hadden.
Ditmaal was onze l. Moeder Theodore aan de beurt. Donderdags na het
Lof haalden wij de feestelinge in en begroetten haar met een vrolijk wel-
komstlied, terwijl de tafel in de communiteitskamer beladen was met ge-
schenken, die van heinde en ver waren toegestroomd. Bijzonder welkom waren
twee prachtige palmen en vier groote hortensia's voor de kapel, als ook
een groote bouquet van witte rozen en campanula's, dat voor het beeld

van het Allerheiligst Hart van Jesus werd gezet. Vrijdagmorgens droeg onze reeds genoemde Zeer Eerw. Heer Biechtvader de Hoogmis op, waaronder Z.Eerw. weer een zeer schoone predikatie tot ons richtte. Het verdere van den dag werd blij-feestelijk doorgebracht; dit feest droeg een bijzonder huiselijk-gezellig karakter, daar de familie van de zilveren Bruid door allerlei omstandigheden, als: verre afstand enz., verhinderd was het feest bij te wonen, en wij haar dus den geheelen dag bij ons hadden en niet behoefden af te staan voor de spreekkamer.

Woensdag den 7en Juli ontvingen wij weer een bezoek van Z.D.H.H. Monseigneur den Aartsbisschop. Dit bezoek was ons aangekondigd, doch wie beschrijft onze verrassing, als we bij het opengaan der clausuur-deur ook onzen Hoogeerw. Vader den Vicaris-Generaal, Mgr. Dr. Brouwer voor ons zagen staan. Monseigneur nam Z.H.Eerw. ook mee naar binnen en wij lieten beiden op de ontvangstkamer. Terwijl de Zusters nu in de communiteitskamer de recreatie voortzetten en de gewone bezigheden hervatten, werd er op eens geklopt, en daar stond onze goede, hooggeëerbiedigde Hoogeerw. Vader! Met een lachend „mag ik binnenkomen?" trad Z.H.Eerw. binnen. Men kan zich begrijpen, welke vreugdigheid dit veroorzaakte. Maar het was Z.H.Eerw. meer te doen om eens naar de schuur te gaan zien, die, hoewel buiten de muur gelegen, met een bisschoppelijk verlof gedeeltelijk door de Zusters in gebruik was genomen, natuurlijk eerst na het aanbrengen van de noodige schuttingen en afscheidingen, opdat de clausuur er niet onder zou lijden. Z.H.Eerw. betuigde er zijne tevredenheid over, ook over de nieuwe Sacristie, die bij de laatste kapel-restauratie een stuk vergroot was. Na een bezoek aan het kerkhof keerde Z.H.Eerw. naar de Communiteitskamer terug. Daar Monseigneur onderhuisschen het onderhoud met onze E. Eerw. Moeder geëindigd had, werden wij allen samengeroepen naar de ontvangstkamer. Daar vraagden wij het, Monseigneur ter eere van deze buitengewone gelegenheid en dit dubbel bezoek een groote gunst te vragen, n.l. het verlof, om het Allerh. Sakrament eenige malen meer des nachts uitgesteld te mogen hebben. Na eenig over- en weerspraken stond Monseigneur het ons voor twee nachten toe, niet verbonden aan een bepaald feest, maar wanneer het ons het best zou uitkomen. Weinig vermoedden wij toen, hoe spoedig we dit noodig zouden hebben! Na een kort maar gezellig onderhoud verlieten Monseigneur en de Vicaris ons weer.

Donderdag 30 Juli ontvingen wij een geheel ander bezoek, wat ons allen onverwachtst kwam, n.l. een Fransche Priester, begeleid door twee Zusters van een onzer klooster in Frankrijk, en wel van Craon, dat de aanzegging had ontvangen, binnen zes weken Frankrijk te verlaten. Deze beide Zusters zochten nu in ons land hier of daar een onderkomen voor hunne communiteit, maar hadden nog niets konden vinden. Zij vroegen, of wij soms iets wisten, maar wij konden haar met niets anders van dienst zijn dan door haar een nacht te logeeren, en natuurlijk door onze gebeden te steunen.

Het Patroonfeest van onze E. Eerw. Moeder vierden wij slechts heel weinig, daar de lopende oorlogsgeruchten en het dreigende oorlogsgevaar ons eerder tot bidden aanzette dan tot feestvieren. Om van den goeden God toch hulp en uitkomst in deze groote ramp te verkrijgen hielden wij al heel spoedig de beloofde uitstellingsnachten, n.l. den nacht voor den eersten Vrijdag van Augustus (6 op 7 Augustus) en de week daarna van Woensdag op Donderdag (12 op 13 Aug.) De inkleeding van onze lieve Zr. Anna werd ook om de droeve tijden uitgesteld.

Een 2en September genoot ons klooster wederom de groote eer van een hoog bezoek, en wel van een Italiaansch prelaat, Monseigneur Rocchi, gewezen secretaris van Zijne Eminentie Kardinaal Rampolla zaliger; en kanunnik van Sint-Pieter. Z.H.Eerw. was in 't einde van Juli voor zaken naar Nederland gekomen en door den plotseling uitgebroken oorlog verhinderd naar Italië terug te keeren. Een gedeelte van zijn gedwongen verblijf hier te lande bracht Monseigneur door op Huize Sparendaal te Driekergen en vandaar uit bezocht Z.H.Eerw. ons klooster. Z.H.Eerw. woonde de Vespers bij en onderhield zich daarna eenigen tijd met onze Eerw. Moeder op spreekkamer. Juist in dat half uurtje ontvingen wij van het Seminarie het bericht, dat er een nieuwe Paus gekozen was, en zoo moest Mgr. Rocchi in een klooster van Benedictinessen vernemen, dat wij een Benedictus tot Paus hadden gekregen. Het verzoek van onze E. Eerw. Moeder, of Mgr. ons niet eens de hooge eer wilde aandoen van een H. Mis te celebreeren in onze kapel wil „